

ρες της νέας των οικογενειακής ζωής. Αφού έφίλησε την γυναίκα του και την κόρη του, ο Σομώ έκαθητε στην μέση του μεγάλου τραπέζιου, που ήταν στολισμένο με άνθη και με ώραία σερβίτσια.

Μεταξύ των καλεσμένων ήταν: οι γείτονες, που δείχθηκαν πάντα άφοσιωμένοι στην άτυχη οικογένεια ή κυρά Πασκαλίνου μ' ένα δυο σκυλάκια μέσα στο μανσόν της, ο Καντινιώ με το ακτινοβόλο πρόσωπο και ο Άλβαράδο, που άντηχευσε το ήχηρό του γέλιο κ' ή δυνατή του φωνή, ενώ διηγείτο 'ς όλους τάνδραγαθήματα του Έρρικου στη Βραζιλία.

Ήταν ακόμη ένας δημοτικός σύμβουλος και τέλος ένας άγνωστος, που τον έπαιρναν γι' ανώτερο υπάλληλο της Πιστωτικής.

Ο Άλβαράδο είχε ζητήσει γι' αυτόν μια θέσι στο συμπόσιο.

Αμα έκαθησαν όλοι, ο άγνωστος εξέτησε τον λόγο και είπε, ότι ή καλή είδησις που έφερε, έπρεπε νακουσθή εϋθύς στην αρχή. Έπλεξε κατόπι το εγκώμιο του Σομώ, εξέφρασε τη λύπη της Πιστωτικής Τραπεζής για την παρετήγησι κ' επρόσθεσε, ότι το Συμβούλιο του ανέθεσε μια έντολή, που την εξέπληρωσε με τη μεγαλείτερη χαρά.

Όταν έγεινε ή κλοπή του εκατομμυρίου, ή Τράπεζα είχε προκηρύξη αμοιβή πενήντα χιλιάδων φράγκων για όποιον θάνεκάλυπτε τον κλέπτη. Το ποσόν αυτό άνηκε, λοιπόν στον Έρρικο Σομώ. Κι' ο άγνωστος έτελείωσε με τά λόγια αυτά:

« Έρρικο Σομώ, μάς έδωσες ένα τσέκ ενός εκατομμυρίου, υπερασπιζόμενος έτσι την τιμή του πατέρα σου και όλης σου της οικογενείας. Τώρα σου δίδομεν κ' έμεις ένα τσέκ πενήντα χιλιάδων φράγκων. Και σε παρακαλούμεν να το δεχθής, ως δείγμα της εύγνωμοσύνης μας και του θαυμασμού μας.»

Ομόθυμα χειροκροτήματα υποδέχθηκαν αυτά τά λόγια κ' ο Έρρικός, με τρέμοντα χέρια, έπηρε το χαρτί, που του έτεινε ο ανώτερος υπάλληλος της Πιστωτικής. Αμέσως όμως το έδωσε στον πατέρα του, λέγων:

Πάρε αυτά τά χρήματα, μπαμπά. Σε σένα δεείλονται, για ναπολημιώθης για της κακής σπιγμές που έπέρασες. Έμένα δεν μου χρισιάονται, γιατί έχω το μισθό μου στο θέατρο.

Ο Σομώ έπηρε το τσέκ κ' έσφιξε δυνατά στο στήθος του το καλό του παιδί, που όλοι έπειτα ήθέλησαν να το φιλήσουν και να το συγχαρουν.

Και όταν, από χέρι σε χέρι, ο Έρρικός έφθασε και στον Άλβαράδο, του είπε:

« Αχ, ξέρω καλά, ότι χωρίς εσάς

δεν θάδλεπα ποτέ αυτή την ώραία ήμέρα!

— Σώπα τώρα, άνήτε! τον έμάλωσε φιλικά ο Βραζιλιανός. Και μήν ξεχνάς, ότι όποτε βαρεθής το θέατρό σου, μπορείς να έλθης στη Βραζιλία, στο δάσος μου, όπου ή κόρη μου Κολέττα κι' εγώ θα σε περιμένουμε πάντα.

— Ω ναί! επρόσθεσε κ' ή Κολέττα μ' ή μάς ξεχάσης, Έρρικο! θέλω να μου υποσχεθής ότι θάλθης μαζί μου στη φαζέντα.

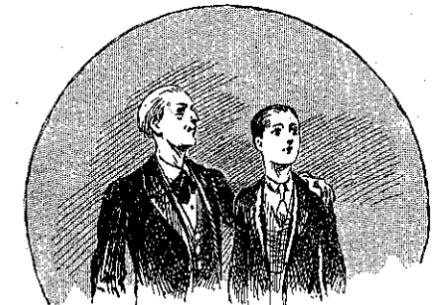
— Το υπόσχομαι! είπε ο Έρρικός.

Και το γεύμα εξακολούθητε εύθυμο και ζωηρό.

Ο Έρρικός όμως παρετήρησε, ότι ο Βραζιλιανός ετηκώνετο συχνά κ' επήγαινε να κυτάξη από το παράθυρο, ως να έπερίμενε κάποιον.

«Τί εκπληξή ακόμημάς έτοιμάζει αυτός; έσυλλογίζετο ο μικρός. Έχει το ύφος των ήμερών που γίνεται τόσο ευτυχής, επειδή κάνει καλό σε άλλον.»

Επιτέλους, στα επιδόρπια, κάποιος

«Ο Καντινιώ έστάθη δίπλα στο μαθητή του...» (Σελ. 415, στ. α')

έκτύπησε την καγγελόπορτα του κήπου. Ο Άλβαράδο έτρεξε και σε λίγο έγύρισε, οδηγών στην τραπεζαρία ένα νέο πολύ κομψό, που έφαινετο πολύ συγκινημένος.

Ήτο ο κύριος Μπουαζεμόν, γυιός του μεγαλεμπόρου, στο γραφείο του οποίου ή Λουίζα είχε θέσι δακτυλογράφου κ' έξουσε έτσι με τη μητέρα της, από τον καιρό που την άφισε ο ανάξιος σύζυγός της.

Πώς ο Άλβαράδο έγνώριζε τόσο καλά τον νέο Μπουαζεμόν; Αυτό κανείς ποτε δεν θά το μάθη. Το βέβαιο όμως είναι, ότι στον πλούσιο κτηματία ο νέος έδειχνε τον μεγαλύτερο σεβασμό. Μόλις μπήκε, έχαιρέτησε την κυρία Σομώ, έφίλησε το χέρι της Λουίζας κ' έδήλωσε, ότι άμα έμαθε από της έφημερίδες τη σημερινή έορτή της οικογενείας Σομώ, ήθέλησε να προσέλθη κ' αυτός, για να τους συγχαρή.

Ενώ ο επισκέπτης άπήγγελε τη μικρή του προσφώνησι, ο Άλβαράδο, βοηθούμενος από τους υπηρέτες, άναστάωσε μια όλόκληρη πλευρά του τραπε-

ζιού. Έτσι, σε μια στιγμή, έγεινε θέσις κοντά στη Λουίζα Άγκλας, όπου έκάθησε ο Ρενέ Μπουαζεμόν και το γεύμα εξηκολούθησε με ακόμη μεγαλύτερη φαιδρότητα.

Μέτα στο θόρυβο της χαράς και ετης άτελείωτες προπόσεις, ο Έρρικός παρετήρησε μ' εύχαρίστησι, ότι ή αδελφή του άποφάσισε ναφύση λίγο τη μεγαλύτερη και να μιλήση με τον γείτονα της.

Στο τέλος, όταν ετήκωσαν το τραπέζι, ή Λουίζα ήταν σχεδόν εύθυμη. Κι' όταν ο Έρρικός την επλησίασε και την έρώτησε:

— Είσαι εύχαριστημένη, αδελφούλα μου;

Εκείνη αλλοούμπησε το κεφάλι της στον ώμο του αγαπημένου της αδελφού και του είπε σιγά:

— Ω, Έρρικο... είναι δυνατό;... θά μπορούσα κ' εγώ να ξαναγίνω ευτυχής σαν τους άλλους;

— Μά έννοείται, ότι θά ξαναγίνετε, και γρήγορα μάλιστα! άποκρίθηκε, αντί του Έρρικου, μια δυνατή φωνή.

Ήταν ο κ. Άλβαράδο, που επρόσθεσε:

— Ο κ. Ρενέ Μπουαζεμόν είναι λαμπρός και τίμιος νέος. Σας εξέτιμησε πολύ, άφτότου έργάζεσθε στο κατάστημα του πατέρα του, σας αγάπησε και θέλει να σας νυμφευθή.

Η είδησις αυτή διαδόθηκε γρήγορα μεταξύ των καλεσμένων, ξεχύθηκε ακόμη και στο δρόμο κ' επροξένησε μεγάλη χαρά στους αγαθούς κατοίκους της Ασινιέρης, που έβλεπαν να διαλύεται έτσι το μόνο μαύρο σύννεφο της ευτυχισμένης εκείνης ήμέρας, — ή δυστυχία της Λουίζας Άγκλας.

Όταν ο Ρενέ Μπουαζεμόν έγύρισε στο σταθμό, συνοδευόμενος από τον περιχαρή Άλβαράδο, όλοι τον έχαιρέτησαν, όλοι έσκυψαν μπροστά του.

Ήταν το Βασιλέπουλο του παραμυθιού, που πήγαινε να γλυτώση την ύμμορφη βασίλοπούλα, από τά νύχια του Τέρατος, της Δυστυχίας...

Ο Καντινιώ δεν θά ήταν ο τέλειος άνθρωπος του θεάτρου, όπως τον είδαμε πάντα, αν δεν επρόντιζε, 'ς αυτή την περίπτωση, να πη την τελευταία λέξη.

Η εύκαιρία του έδόθη, όταν είδε τον Έρρικο περιστοιχισμένο πάλι, πολιορκημένο καλλίτερα, από ρεπόρτερ και φωτογράφους, που ήθελαν όλοι να πάρουν μια συνέντευξι από τον διάσημο γ κ ρ ο υ μ της Πιστωτικής.

Του κάκου πολεμούσε να ξεφύγη, να γλυτώη από τους φοβερούς αυτούς δημοσιογράφους, που τον έκυνήγησαν ως την Ασινιέρη. Τότε μπήκε στη μέση ο Καντινιώ.

— Άφισε, μικρέ, του είπε μ' εύγένεια, άφισε τους κυρίους δημοσιογράφους

να κάμουν το καθήκόν τους και να παραδώσουν στην άθανασία τά χαρακτηριστικά ενός γενναίου παιδιού, που κατώρθωσε ναποκαταστήση την τιμή του πατρικού όνόματος. Έδοκιμάσθη, έβασανίσθη, επάλαιτες, ένίκησες, — σου άξίζει να τιμηθής!

Και ταύτα λέγων, ο αγαθός άνθρωπος έστάθη δίπλα στο μαθητή του, με το χέρι περασμένο στον ώμο του, σε μια τιάσι ώραία κ' υπερήφανη. Και άμα τοποθετήθηκαν έτσι καλά και οι δύο, όπως στο θέατρο, στην είκονα της τελευταίας σκηνής, πριν πέση ή αύλαια, ο Καντινιώ έφώναξε:

— Έμπρός, κύριε!

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ "ΕΡΡΙΚΟΥ ΔΑΛΛΙΝΥ,"

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ
ΑΝΗΦΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΚΙ

— Πόσο με κουράζει
Και μου λαχανιάζει
Το στηθάκι ο Άνήφορος.
Μά με πόνει στο όδρομο μου!
Με φτερά στον ώμο μου,
Σάν πουλί, ο Κατήφορος.

— Μά, παιδί μου, στήρησε
Κι' άπ' τά λόγια λείψε,
Πάψε τά βρυσίματα:
Μόνο ένα στοχάσου:
Πώς τά παιδικά σου
Σε κουράζουν βήματα!
Γίνουμαι κατήφορος,
Σάν κατήφορξίζεις!
Κι' είμαι εμπρός σου άνήφορος,
Σάν άνηφορξίζεις.»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΝΑΔΙΑΣ
(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Η. DE GORSSE)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια).

Η κατάσταση έβελιτώθη, αλλά δια να χειροτερευση πάλιν μετ' όλιγον. Διότι τά κύματα έγειναν ύψηλότερα, όρμητικώτερα, λυσσώδεστερα. Από στιγμής εις στιγμήν, ή θαλαμηγός έκινδύνευε να κλίνη προς το ένα πλευρόν και να μη σηκωθή πλέον.

Τότε ο πλοίαρχος, παρά τον τρόμον, τον όποιον θά ήτθάνοντο οι επιβάται, απέφαστε να τους περιβάλη όλους με σωσίβια. Κατόπι διέταξε, δια κάθε ένδεχόμενον, να καταβιβασθουν αι λέμβοι.

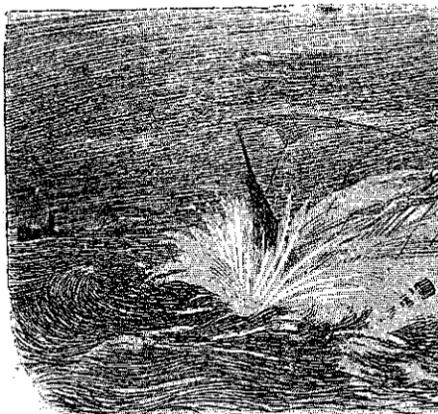
Το έγχειρημα, εύκολώτατον έν ώρα γαλήνης, ήτο δυσκολώτατον με την τρικυμίαν εκείνην, διότι το πλοϊον, υπό την όρμην του άνέμου, ήτο κεκλιμένον κατά τριάκοντα μοίρας επί του δεξιού του πλευρού.

Παρήλθεν ούτω μισή ώρα, χωρίς να παρατηρηθουν τά ρωτεινά σήματα, τά όποια εξηκολούθουν άδιαλείπτως. Υπό την λάμψιν των άστραπών, δεν ήκούοντο παρά οι πηρατεταμένοι κρότοι των βροντών και ο πάταγος των κυμάτων,

τά όποια έθραύοντο επί του σκάφους... Ο πρίγκηψ Σέργιος ήτο άπηλπισμένος.

Θά έχάνοντο, ναυαγοί, την στιγμήν κατά την όποιαν, μ' ένα τόσοσόν θαυμαστόν τρόπον, ο δυστυχισμένος πατέρας είχεν επανεύρη την κόρην του; Θά ήτο τόσο άδικον, τόσο σκληρόν!.

Άλλ' ιδού έξαφνα, το σφύριγμα μίας

«Το πλοϊον έβλινε κ' έβουίζετο...» (Σελ. 416, στ. α')

σειρήνος άκούεται εις το βαθύ σκότος.

— Είδαν τά σινιάλα μας και κάποιον πλοϊο έρχεται να μάς βοηθήση! άνέκραξε δυνατά ο πλοίαρχος, ο όποιος έστέκετο επί της γερύρας του.

Επέρασαν όλίγα στιγμαί, μακραί ως αιώνες.

Η σειρήν εξηκολούθει να εκβάλλη στρουγγώδεις κραυγάς, αι όποια ήκούοντο καθαρώτερα, όσον το πλοϊον της σωτηρίας επλησίαζε.

Επειτα, έξαφνα, έφάνησαν και φώτα.

Μέγας άλαλαγμός χαράς, έκ μέρους του πληρώματος, έχαιρέτισε την εμφάνισιν αυτήν και όλα τά χέρια ήπλώθησαν, με την αυτήν κίνησιν, προς το πλοϊον, το όποιον έφερε μίαν άνέλπιστον βοήθειαν.

Η θαλαμηγός εκείνη, έφ' όσον διακρίνετο τουλάχιστον εις το σκότος της νυκτός, είχε το σχήμα μικρού ρυμουλκού. Επροχώρει, εξερευνώτα την θαλάσσαν με τους προβολείς της και άμα είδεν εμπρός της το κινδυνεύον πλοϊον, εξηκολούθησε να προχωρή προς αυτό. Τώρα δεν άπέιχε παρά διακόσια περίπου μέτρα.

Βλέπων την σοβαρότητα του κινδύνου, ο πλοίαρχος της διέταξε να ρίθουν εις την θάλασσαν λάδι, το όποιον κατήνυσεν άμέσως την μανίαν των κυμάτων. Μετά τουτο ήρχισε να διοργανώνη τά της διασώσεως.

Να καταβιβασθουν λέμβοι με τέτοιαν τρικυμίαν, ούτε ιδέα! θά

έθραύοντο άμειλίχτως επί των πλευρών του ενός ή του άλλου σκάφους. Και ο πλοίαρχος διέταξε τότε να έτοιμασθή το κανόνι των σχοινιών, — ένα κανόνι, το όποιον έχουν όλα να ναυαγοσωστικά και το όποιον εκσφενδονίζει σχοινία εις το κινδυνεύον πλοϊον.

Τά κανόνια αυτά, μήκους όγδόντα εκατοστών, ρίπτουν βλήματα, άποτε-

λούμενα από ένα κύλινδρον μετάλλινον, εις τον όποιον είναι τυλιγμένον ένα σχοινί πολύ λεπτόν αλλά και πολύ δυνατόν, έπιτρέπον εις τους ναυαγούς να εξαποστείλουν άλλο σχοινίον, χονδρότερον, προωρισμένον ναποκαταστήση συγκοινωνίαν μεταξύ των δύο πλοϊών. Η συγκοινωνία αυτή έπιτυγχάνεται δι' ενός μεγάλου καλάθου από λυγοριάν, μέσα εις τον όποιον τοποθετούνται, ένας — ένας ή δύο — δύο, οι ναυαγοί και περνούν από το κινδυνεύον πλοϊον εις το ναυαγοσωστικόν.

Αφού ήτοιμασθη λοιπόν το κανόνι, ο πλοίαρχος έδήλωσε δια σημάτων τί έμελλε να κάμη.

— Όλοι εις την πρύμνην! διέταξεν ο πλοίαρχος της θαλαμηγού.

Άνδρες του πληρώματος και επιβάται συνηθροίσθησαν άμέσως εις το διαταχθέν μέρος. Παρήλθον έναγωνίως όλίγα δευτερόλεπτα. Επειτα, δεσπόζουσα του θορύβου της τρικυμίας, άντήχητε μία κανονία κ' έλαμψεν ως ένας

«Φαντάζεσθε τον τρόπον της Ναδίας, όταν εύρέθη κρεμασμένη...» (Σελ. 416, στ. α')

πύραυλος εις τὸν ἀέρα. Ἄλλα τὸ πρῶτον βλήμα ἠστόχησεν. Ἐκτύπησε τὸ πλευρὸν τοῦ σκάφους κ' ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ Τῶνης παρηκολούθει τὰ συμβαινόντα μὲ ἀγωνίαν. Ἔτσι θάπετύγγαναν ὅλοι αἱ βολαί ;. Εὐτυχῶς ὄχι. Ἡ δευτέρα ἐπέτυχε καὶ ὁ κύλινδρος, ὁ φέρων τὴν σωτηρίαν, ἐκτύπησε μὲ ξηρὸν κρότον κάτωθεν τῆς γαφύρας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξηκολούθει νὰ εὐρίσκειται ὁ πλοίαρχος.

Δέκα ναῦται ὄρμησαν συγχρόνως διὰ νὰ τὸν σηκώσουν καὶ μετ' ὀλίγα λεπτά ἡ συγκοινωνία εἶχεν ἀποκατασταθῆ.

Οἱ πρῶτοι-πρῶτοι ποῦ εἰσήλθαν εἰς τὸν κάλαθον, ἦσαν ὁ Τῶνης κ' ἡ Ναδία. Φαντάζεσθε τὸν τρόμον τῆς μικρούλας, ὅταν εὐρέθη ἕξαινα μέσα εἰς ἕνα κορῖνι κρεμασμένο ἀπὸ ἕνα σχοινί, μετὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης! Ἄλλ' εἶχε πλησίον τῆς τὸν Τῶνην, ὁ ὁποῖος δὲν ἔπαυε νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ τὴν καθησυχάζῃ. Ἐπιτέλους, ἠσθάνθη τὸν ἑαυτὸν τῆς ἐν ἀσφαλείᾳ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ἄλλου πλοίου, καὶ τότε μόνον ἔπαυσε τὰ κλάμματα.

Ἦλθεν ἔπειτα ἡ σειρά τοῦ πρίγκηπος Σέργιου, τοῦ Ἰβάν καὶ κατόπιν τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος. Κατὰ τὴν συνήθειαν, ὁ πλοίαρχος ἐγκατέλειπε τὸ πλοῖόν του τελευταῖος.

Ἦτο καιρὸς διότι ὀλίγας στιγμὰς κατόπιν, ἡ θαλαμηγὸς ἐκλίνε διὰ νὰ μὴν ἀναγερθῆ πλέον, κ' ἐδυσθίζετο ἐν τῷ μέσῳ μίᾳ τεραστίας δίνης. Ἀπὸ τὸ κατάστρωμα τοῦ ναυαγιστικοῦ, ὁ πρίγκηψ Σέργιος παρηκολούθησε τὰς τελευταίας περιπετειὰς τῆς διασώσεως κ' ἐξέβαλε στεναγμὸν ἀνακουρίσεως, ὅταν εἶδεν, ὅτι κανεὶς δὲν εἶχε χαθῆ.

Ἐνας ἄνθρωπος, τυλιγμένος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μ' ἕνα σκοτεινὸν μανδύαν, τὸν ἐπλησίασε τότε.

Μηχανικῶς, ὁ πρίγκηψ Σέργιος ἐστράφη καὶ, ὀπισθοχωρῶν ἀμέσως, ὡς νὰ εὐρέθη ἕξαινα ἀπέναντι δαίμονος, ἐξέβαλε κραυγὴν τρόμου.

Εἰς τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν εἶχεν ἀναγνωρίσῃ τὸν ἀμείλικτον διώκτην του, τὸν θανάσιμόν του ἐχθρόν, τὸν ἀδελφόν του, τὸν πρίγκηπα Βόριν Ἰβανῶς!

Τὸ ἐκλήθη ὡς ναυαγιστικόν, δὲν ἦτο τῶντι παρὰ ἡ θαλαμηγὸς τοῦ ἀρπαγῶς τῆς Ναδίας.

Οἱ δύο ἄνδρες ἐκυτάχθησαν ὀλίγας

στιγμὰς, χωρὶς νὰ προφέρουν λέξιν. Ἐπὶ τέλους ὁ πρίγκηψ Σέργιος ὠμίλησε πρῶτος.

— Σὺ ; εἶπε σὺ μ' ἐγλύτωσες ἀπὸ τὸν θάνατον ;

— Ναί, ἐγώ, ἀπεκρίθη ἀπλῶς ὁ Βόρις, τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ ἔτρεψε τότεν, ὥστε ἦτο ἀγνώριστος. Ἐγὼ σ' ἔσωσα καὶ εἶμαι γι' αὐτὸ πάρα πολὺ εὐτυχῆς!

Χωρὶς νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀδελφόν του καιρὸν νὰ διαμαρτυρηθῆ, ὁ Βόρις ἐξηκολούθησε :

— Ναί, εἰμ' εὐτυχῆς, γιὰ αὐτὸ θὰ σέ κάμῃ νὰ μὲ συγχωρήσῃς δι' ὅτι κακὸν σοῦ ἐπροξένησα.

— Αὐτὸ ποτέ! ὑπέλαβε ζωηρῶς ὁ πρίγκηψ Σέργιος. Ἐγὼ δὲν

θὰ σέ συγχωρήσω ποτέ!

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ Βόρις θὰ μὲ συγχωρήσῃς, γιὰ τὸν δὲν εἶμαι πλέον ὁ ἄνθρωπος ποῦ νομίζεις.

Οἱ λόγοι αὐτοὶ ἐπροφέρθησαν μὲ τέτοιον τόνον εὐλικρισίας, ὥστε ὁ πρίγκηψ Σέργιος, ἐννοήσας ὅτι ὁ ἀδελφός του δὲν τὸν ἠπάτα, τὸν ἄφισε νὰ ὀμιλήσῃ χωρὶς νὰ τὸν διακόψῃ.

Ὁ Βόρις ἔκαμε τότε εἰς τὸν ἀδελφόν του τὴν θλιβεράν ἐξομολόγησιν τῆς ζωῆς του καὶ τῷ διηγήθη ὅτι, μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀπὸ τὴν Ρωσίαν, εἶχε νυμφευθῆ καὶ ἀποκτήσῃ ἕνα ἄγγελον, μίαν κόρην ποῦ τὴν ἐλάτρευε. Τῷ ἐξήγησε κατόπιν, πῶς ἡ μικρά του Μάρφα εὐρέθη ἕξαινα εἰς κίνδυνον θανάτου καὶ πῶς εἶχεν ὀρκισθῆ αὐτός, ἂν ἐγίνετο καλά, νὰποδώσῃ τὴν Ναδίαν εἰς τὸν πατέρα τῆς. Ἡ Μάρφα, ἀπὸ χθὲς, εἶχε σωθῆ ἀλλ' ἐνῶ ἤτο μάζετο νὰ ἐκτελέσῃ τὸν ὄρκον του, εἶδεν ἐκπληκτος, ὅτι ἡ Ναδία εἶχε ἀρπαχτεῦσθαι μὲ τὸν Τῶνην.

Μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν αὐτήν, ὁ πρίγκηψ Βόρις ἐρρίφθη κλαίων εἰς τὰ γόνατα τοῦ ἀδελφοῦ του.

— Σὲ παρακαλῶ, τῷ εἶπε, συγχωρήσέ με!

Ἄλλα δι' ἐνὸς νεύματος, δείχνων τοὺς ναῦτας, οἱ ὁποῖον εἶχον ἀπομακρυνθῆ ἐξ εὐλαθείας, ὁ πρίγκηψ Σέργιος ἠνάγκασε τὸν ἀδελφόν του νὰ σηκωθῆ.

— Ὅθ' ἀπεκρίθη, τῷ εἶπεν, ἂν μοῦ ὑποσχεθῆς βι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ εἶσαι τίμιος ἄνθρωπος.

— Σὺ τ' ὀρκίζομαι! ἀπεκρίθη ὁ Βόρις. Καὶ διὰ νὰ ἰδῆς ὅτι δὲν ψεύδομαι, θὰ σοῦ δώσω γρήγορα τὴν ἀδιαφιλονεικῆτον ἀπόδειξιν, ὅτι θὰ κρατήσω τὴν ὑπόσχεσίν μου.

— Ἐτῶ, ἔκαμεν ὁ πρίγκηψ Σέργιος. Τὴν περιμένω, διὰ νὰ σέ πιστεύσω.

Μετ' ὀλίγας ὥρας, ὅταν ἡ τρικυμία κάπως ἐκόπασεν, ἡ θαλαμηγὸς τοῦ πρίγκηπος Βόριδος ἀπεβίβαζεν εἰς μικρὸν χώριον παράθωπος τοὺς ναυαγούς, τοὺς ὁποῖους εἶχε σώσῃ. Ἐκεῖ, εἰς τὸ μικρὸν του ξενοδοχεῖον, ἔτυγον ὄλων τῶν περιποιησῶν, τὰς ὁποίας ἀπῆτει ἡ κατάσταση τῶν κ' ἔμειναν διὰ νὰ διανυκτερεύσουν.

Τὴν ἐπαύριον, ὅταν ἐξύπνησαν, εἶδαν μὲ χαρὰν, ὅτι ἡ θάλασσα εἶχε γαληνεύσῃ τελείως.

Πρὸ τῆς ὕρας τοῦ ξενοδοχείου, ὁ πρίγκηψ Βόρις ἀνέμενε τὸν ἀδελφόν του.

— Ἦλθεν ἡ ὥρα, Σέργιε, τῷ εἶπε, νὰ σοῦ δώσω τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ εἶμαι τίμιος ἄνθρωπος. Ὅθ' ἐθέλησῃς καὶ σὺ νὰ μοῦ δώσῃς τὴν συγγνώμην ποῦ σοῦ ἐζήτησα; Εἶνε ἄλλως τε τὸ μόνον ποῦ θὰ σοῦ ζητῶ καὶ ποῦ θὰ σοῦ ζητήσω, διότι εἶνε ἴσως καὶ ἡ τελευταία φορὰ ποῦ βλέπομεθα σήμερα.

Ἐννοῶν, ὅτι ὁ ἀδελφός του τῷ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν καὶ προσπαθῶν νὰ συγκατέστη τὴν συγγνώμην ποῦ τὸν ἐκυρίευσεν, ὁ πρίγκηψ Σέργιος ἀπεκρίθη :

— Ναί, Βόρι, σέ συγχωρῶ!

— Σ' εὐχαριστῶ! ἀπεκρίθη ὁ Βόρις.

Καὶ λαβὼν τὴν χεῖρα τοῦ ἀδελφοῦ του, τὴν ἔφερον εἰς τὰ χεῖλη του.

Ὁ πρίγκηψ Σέργιος ἠσθάνθη τότε εἰς τὰ δακτυλά του δάκρυα θερμά. Καί, λησμονῶν τὸ παρελθὸν καὶ τὰς πικρίας

του, ἐστράφη εἰς τὸ στῆθος τοῦ τὸν ἀδελφόν του καὶ τὸν ἔφριξε δυνατὰ.

— Πόσο εἶσαι καλὸς! ἐψιθύρισεν αὐτὸς μὲ πνιγμένην φωνήν.

Ἐπειτα, διὰ νὰ μὴν ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν συγχίνησιν ποῦ εἶχε καταλάβῃ καὶ αὐτόν, ἀπεπάσθη ἀποτόμως ἀπὸ τὴν ἀγκάλην τοῦ ἀδελφοῦ.

— Βλέπεις αὐτὸ τὸ ὄψωμα ; τῷ εἶπε, δείχνων ἕνα πελώριον βράχον, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὁποίου ἐστηρίζετο τὸ χωριὸν τῶν ψαράδων. Λοιπόν, ἀνέβη ἐκεῖ, ἅμα σέ ἀρίσω, καὶ θὰ ἰδῆς ὅτι δὲν σέ ἠπάτησα.

Καὶ χωρὶς κἂν νὰ περιμένῃ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἀδελφοῦ του, ἀπεμακρύνθη καὶ τρέγων καὶ, χωρὶς νὰ στραφῆ διόλου ὀπίσω του, ἐξηρανίσθη.

Ὁ πρίγκηψ Σέργιος, περιέργως νὰ ἰδῆ, ἔκαμε τότε ὅ, τι τοῦ εἶπεν ὁ ἀδελφός του.

Ἐπῆρε τὰ δύο παιδιὰ ἀπὸ τὸ χεῖρι καὶ, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ πιστοῦ Ἰβάν, ἀνέβη βραδέως τὸ στενὸν μονοπάτι, τὸ ἵπαιον ὠδήγει δι' ἐλιγμῶν εἰς τὴν κερυφὴν τοῦ βράχου.

Ἐφθασαν ἐκεῖ εὐκόλως, μετὰ πορείαν ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας.

Ἡ θέα ἀπὸ τὸ ὄψωμα ἐκεῖνο ἦτο θαυμασία. Ἐφαινότο αἱ ποικιλόσχημοι καὶ γραφικαὶ ἄκται τῆς Κορσικῆς καὶ ἡ ἀπέραντος, ἡ ἐκτάκτως διαυγῆς ἐκεῖνη λίμνη, ὁποία εἶνε, τὰς αἰθρίας ἡμέρας, ἡ Μεσόγειος.

Ἄλλ' ἕνα πρᾶγμα προσείλκυσε πρὸ πάντων τὰ βλέμματα τοῦ πρίγκηπος Σέργιου, ἅμα εὐρέθη εἰς τὴν κορυφὴν: Τὰ εἰρήπια τοῦ Κόκκινου Πύργου, τὰ ὁποία, ἐπὶ πλησίον κειμένου ἀκρωτηρίου, ὑψοῦντο μεγαλοπρεπῆ καὶ ὑπερήφανα.

— Τ' εἶν' αὐτό; ἠρώτησε.

— Ὁ Κόκκινος Πύργος, ἀπεκρίθη ὁ Τῶνης, εὐρισκόμενος τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ κυρίου του.

Εἰς τὸ ἄκουσμα αὐτό, τὸ ὁποῖον τῷ ἐνθύμιζεν ἕξαινα, ὅτι ἐκεῖ ἦτο τὸ καταφύγιον καὶ τὸ ὀρμητήριον τοῦ δυστυχῶς ἀδελφοῦ του, ὁ πρίγκηψ Σέργιος ὠχρίασε.

— Ὁ Κόκκινος Πύργος! ἐπανελάβε θλιβερῶς. Αὐτός εἶνε λοιπόν;

Ἄλλα δὲν ἐπρόφρασε νὰ εἰπῇ περισσότερα. Διότι, τὴν ἰδίαν στιγμὴν, μία

τρομερὰ ἐκρηγῆς ἠκούσθη, εἰς τὸ μέρος ἀκριβῶς, ὅπου ὠρθοῦντο τὰ παλαιὰ εἰρήπια καὶ, ὅταν διελύθη ἡ στήλη τοῦ καπνοῦ, τὴν ὁποίαν παρήγαγεν ἡ ἐκρηγῆς, ἀπὸ τὸν Κόκκινον Πύργον δὲν ἔμνε πλέον τίποτε!

Διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ οὔτε ἴχνος τῆς ἀτιμίας του, ὁ πρίγκηψ Βόρις τὸν ἀντιτίναξε μὲ μελινίτιδα.

Ὁ πρίγκηψ Σέργιος ἔμεινε ἐκεῖ ὀλίγας στιγμὰς ὡς ἀπολιθωμένος. Πλήθος σκέψεων ἔκαμνε ὁ νοῦς του... Καὶ ὅταν τέλος ἤγειρε τὴν κεφαλὴν, εἶδεν ἐκπληκτος μίαν θαλαμηγόν, ἡ ὁποία ἐξευγεν ὀλοταχῶς πρὸς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, ἀσίνουσα ὀπίσω τῆς μακρὰν γραμμὴν λευκοῦ καπνοῦ.

Ὁ πρίγκηψ Σέργιος καὶ ὁ Τῶνης ἐκυτάχθησαν.

Ἦσαν βέβαιον ὅτι ὁ πρίγκηψ Βόρις εἶχε διαζευχθῆ ὀριστικῶς τὸ κακὸν παρελθόν του καὶ, ὅπως τὸ ὑπεσχέθη, ἤρχιζε τώρα νέαν ζωὴν.

Ἦσαν βέβαιον ὅτι ὁ πρίγκηψ Βόρις εἶχε διαζευχθῆ ὀριστικῶς τὸ κακὸν παρελθόν του καὶ, ὅπως τὸ ὑπεσχέθη, ἤρχιζε τώρα νέαν ζωὴν.

Ἦσαν βέβαιον ὅτι ὁ πρίγκηψ Βόρις εἶχε διαζευχθῆ ὀριστικῶς τὸ κακὸν παρελθόν του καὶ, ὅπως τὸ ὑπεσχέθη, ἤρχιζε τώρα νέαν ζωὴν.

Ἦσαν βέβαιον ὅτι ὁ πρίγκηψ Βόρις εἶχε διαζευχθῆ ὀριστικῶς τὸ κακὸν παρελθόν του καὶ, ὅπως τὸ ὑπεσχέθη, ἤρχιζε τώρα νέαν ζωὴν.

Ε ΠΙΛΟΓΟΣ

Τρία ἔτη ἔχουν παρέλθῃ μετὰ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποία διηγήθημεν καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἡρώων μας εἶνε κανονικὴ καὶ ἡσυχος.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁμοῦ συνέβησαν μερικαὶ μεταβολαί.

Ὁ πρίγκηψ Σέργιος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ εὐτυχία εἶχεν ἀποδώσῃ τελείως τὴν υγείαν, κατοικεῖ τώρα εἰς τὸ Παρίσι, εἰς μεγαλοπρεπὲς μέγαρον τῆς λεωφόρου τῶν Ἡλυσίων, τὸ ὁποῖον ἀντηχεῖ ἀπὸ τὰ γέλια καὶ τὰς εὐθύμους φωνὰς τῆς μικρᾶς Ναδίας. Εἶνε ἕνα χαριτωμένον κοριτσάκι ἑννέα ἐτῶν. Ἡ μεγαλειτέρα τῆς εὐχαριστίας εἶνε νὰ παίξῃ, μὲ τὸν γέροντα φίλον τῆς Ἰβάν, ὁ ὁποῖος, κατόπιν τῶν περιπετειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβε μέρος ἐνεργὸν μέρος καὶ τῆς ἀφοσιώσεως ποῦ ἔδειξεν εἰς τὸν κύριόν του, ἀποτελεῖ σχεδὸν μέλος τῆς οἰκογενείας.

Μετὰ τὰ δυστυχήματα, τὰ ὁποία ἐπίκραναν τὴν ζωὴν του, ὁ πρίγκηψ Σέργιος εἶνε σήμερον τελείως εὐτυχῆς. Καὶ μελλοντικῶς δὲν εἶδεν ἔκτοτε τὸν ἀδελφόν του, εἶχε μάθῃ, πρὸς μεγάλην του χαρὰν,

ὅτι μὲ τὴν σύζυγον καὶ τὴν κόρην του Μάρφαν, ἐγκατεστάθη εἰς τὸν Καναδᾶν, ὅπου ἠγόρασε γαλῶν καὶ τὰς ἐκαλλιέργει, προσπαθῶν νὰ ἐπανορθώτῃ διὰ τιμίας καὶ φιλοπόνου ζωῆς, ὅλα τὰ σφάλματα, εἰς τὰ ὁποία εἶχεν ὑποπέσῃ.

Ὅσον διὰ τὸν Τῶνην, ὁ πρίγκηψ Σέργιος, ἐκδηλῶν τὴν εὐγνωμοσύνην του, τὸν εἶχε κρατήσῃ πλησίον του καὶ τὸν θεώρει ὡς υἱόν του. Μάλιστα τῷ προτέρερε χάρι περισσότερον ἀπὸ ἀπλῆν φιλοξενίαν: Τὸν ἀνέτρεφε, τὸν ἐξεπαίδευε μὲ τὴν μεγαλειτέραν φροντίδα.

Κ' ἐπειδὴ μίαν ἡμέραν, ἐρωτηθεὶς ὁ μικρός του προστατευόμενος τί ὠνειρευετο διὰ τὸ μέλλον, ἀπεκρίθη ὅτι ἠθέληε γίνῃ ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ, ὁ πρίγκηψ Σέργιος τὸν παρέδωκεν ἀμέσως εἰς καθήγητάς, οἱ ὁποῖοι τὸν προγυμνάζουν τώρα διὰ νὰ δώσῃ ἐξετάσεις εἰς τὴν Ναυτικὴν Σχολήν.

Ὁ Τῶνης δείχνει τόσῃ ἐπιμέλειαν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν θὰ φορῆ τὴν κομψὴν στολήν τοῦ νεαροῦ δοκίμου.

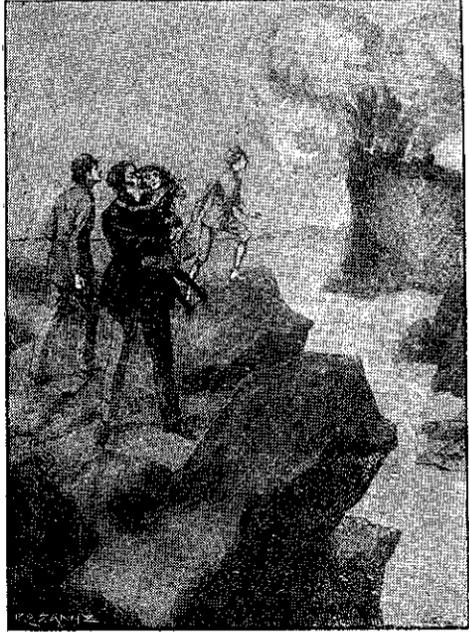
Ἐν τῷ μεταξὺ, ἡ μεγαλειτέρα τῆς εὐχαριστίας εἶνε νὰ πηγαίνει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, νὰ πετιέται ὅπως λέγει, εἰς τὸ Σαιν-Μαξιμ, διὰ νὰ βλέπῃ τοὺς γονεῖς του, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν τώρα εἰς ἕν ὠραῖον καὶ ἀνετον σιτακι, κτισθὲν δι' ἐξόδων τοῦ πρίγκηπος Σέργιου, εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῶν Σαρδινιῶν. Καὶ ὡσάντις ἡ θάλασσα δὲν εἶνε πολὺ τρικυμιώδης, ὁ γέρω-Ρασκασῶς, ὁ ὁποῖος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν παλαιάν του φαρβάρακον, τὴν ἀγαπημένην του, πηγαίνει μὲ τὸν υἱόν του νὰ ρίψῃ τὰ δίχτυα εἰς τὸ πέλαγος, ὅθεν

«Πηγαίνει μὲ τὸν υἱόν του νὰ ρίψῃ τὰ δίχτυα...» (Σελ. 417, στ. γ'.)

«Ἐξευγεν ὀλοταχῶς πρὸς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος...» (Σελ. 417, στ. β'.)

«Τρομερὰ ἐκρηγῆς ἠκούσθη...» (Σελ. 417, στ. δ'.)

είμπορεί να καμαρώνη το καινούργιο του σπιτάκι με την κόκκινην στέγην του, ανακλύπτον από τους βράχους του άκρωτηρίου και καθρεπτιζόμενον φιλαρέσκως εις τὰ ἤσυχα νερά.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ
ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ "ΑΡΠΑΓΗΣ ΤΗΣ ΝΑΔΙΑΣ."

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Ίδε 'Οδηγού, Κεφ. ΙΒ'.]

α') Παιχνίον

Εστάλη υπό της Χιόνης του Μπριζανίου

Table with 2 rows and 6 columns: ΔΟΣ, ΘΙ, ΠΗ, ΣΟΣ, ΠΗΝ, ΚΑ, ΑΙ, Α, ΠΑ, ΚΑΥ, ΜΟΣ, ΡΟ, ΔΟ, ΚΑΡ

Να συναρμολογηθούν αι συλλαβὰι αὐταί, ὥστε νάποτελεσθῶν τὰ ὀνόματα πέντε ὁρέων.

β') Τρίστος

Εστάλη από το Λοξασμένο Εικοσιένα

Εξεις, Δεῦτε, Ραγί, σὺς.

γ) Διὰ τοὺς Σαλλομαδεῖς

Εστάλη υπό της Χρυσῆς Καυδίας

C*nt*nt*m*nt - p*ss*- r*ch*ss*.

Νάναγνωσθῆ τὸ Φανηεντόλεπον τοῦτο.

Πύσεις τοῦ 50οῦ βόλλου

α.) Ἰνδίζι, Περτζιά, Ἰακωνία, Σιάμ.

β.) Ἡ πόλις Πύλος. γ.) Plaie d'argent ne fut jamais mortelle.

ΠΑΙΔΙΚὸν Πνεῦμα

Ἀπολογία τῆς καθαρευούσης.

Πῶς λέγεται στή δημοτικῇ ἡ λέξις περιόδος.

Μά... περιδρομος!

Εστάλη υπό τοῦ Διέκτιοντος Ἀστέρως

Ο μπαμπά; ἐξετάζει τὰ κομογραφικὰ γνώσεις τοῦ υἱοῦ του.

Ἐρεῖς γιατί ἡ μέρε, τώρα τὸν χειμῶνα, ὅσο πᾶνε μικροῖνον;

Γιὰ νάλλη γρηγορώτερα ἡ Πρωτοχρονιά!

Εστάλη υπό της Ἐλπίδος τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Κόρη τοῦ Γιάλοῦ, μίαν Παρασκευὴν τῆς Μεγάλης Σαρακοστής; ἔτραψε ἀμελέταν. ἔξω ἔβρεχε. Ἀστραπὴς, βροντὴς, κερανοὶ, χαλασμός κόσμου. Ἐπιτέλους ἡ Κόρη τοῦ Γιάλοῦ ἐσηκώθη, ἐπέταξε τὸ πιάτο τῆς ἀπὸ τὸ παράθυρον κα' ἐφόναξε:

Ὠχ ἀδελφέ! τόσο κακό για μιὰ ὀμελέττα!

Εστάλη από τὸ Κατακάκι τῶν Ψαρεσῶν

Ο Μίμης λέει στὸν ἀδελφὸ του Τάκη, Που ἔκαμ' ἕνα ὄρατο γυφίνο σπιτάκι:

«Ἐὖ, παιδί μου, εἶσαι Ἰακίνθος!»

Κι' ὁ Τάκης θυμωμένος: «—Τί εἶμαι; Κι' ὁ Τάκης;»

Εστάλη από τὸ Χαμόγελο τῆς Νίκης

Εστάλη από τὸ Κατακάκι τῶν Ψαρεσῶν

Εστάλη από τὸ Χαμόγελο τῆς Νίκης

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

16ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΣΜΑΤΟΣ

[Ίδε «Διάπλαση 1915 σελ. 352]

Εὐχαριστῶ θερμῶς ὅλους ὅσοι ἐξεσπάθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ συνετέλεσαν ὥστε νὰ ἐλαττωθῶν αἰ μεγάλαι ζημίαι, τὰς ὁποίας ἐπέφεραν οἱ πόλεμοι καὶ οἱ ἀποκλεισμοί. Οἱ ἀγαπᾶμαι φίλοι ἔκαμαν ὅ,τι ἠμπούρασαν, ἐπέβη δὲ ὅτι μὲ ἀκόμη μεγαλύτερον ζήλον θὰ ξεσπαθῶνουν κατὰ τὸ 1917 διὰ νὰ συντηρηθῶν τὸ περιοδικόν μας, τὸ ὁποῖον, μολοντοῦ τὰ ἔξοδά του τώρα εἶνε τριπλάσια ἢ ἄλλοτε, διατηρεῖ τὴν ἰδίαν πάντοτε συνδρομὴν καὶ τὴν ἰδίαν τιμὴν τοῦ φύλλον.

Εἰ; τὰ κατώτερα δημοσιευόμενα ἀποτελέσματα, οἱ ἀριθμοὶ τῶν ὁποίων προηγείται Σ, σημαῖνον φύλλα διατεθέντα ὑπὸ τοῦ διηγητομένου εἰς Συνδρομητάς; οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῶν ὁποίων προηγείται Α, σημαῖνον φύλλα διατεθέντα εἰς Ἀγοραστάς.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Ἐσμεράδα, Σ 923+Α 1830=2753

(Κορυφαία τῶν Μονάδων).

Σύλλογος Κρήτη, Σ 221+Α 2743=2964 (Κορυφαῖος τῶν Ὁμάδων).

Ἑλλην Καθόρε, Σ 182+Α 2271=2453

—Σύλλογος «Ἑλληνοπαῖς», Σ 65+Α 1373=1438.

—Ὁμάς Ἡσῶς Βελισσίου καὶ Κελαροῦτος Ρυακίου, Σ 52+Α 1356=1408

—Στεφ. Γ. Μακρυγιάννης, Σ 130+Α 941=1071.

—Ἰωάν. Π. Ματσοπούλου, Α 994.—Χαρσολ. Χ. Νικολετοπούλου, Α 852.—Μαρία Α. Καζακοπούλου, Σ 26+Α 799=825.—Κερκυραϊκὴ Ἀἴρα, Σ 234+Α 577=811.—Ἐνδοξος Γαλλία, Α 809.—Γεώργιος Α', Σ 182+Α 613=795.—Ἀγγελικὴ Ε. Γαλλιοπούλου, Σ 104+Α 540=644.—Ν. Ἀντωνόπουλος, Α 600.—Ὁμάς Ἐχθῆς τῆς Μάνας καὶ Ἀσπὸς τῶν Ὀνειρῶν, Σ 104+Α 482=586.—Κυρηγίτης Ἀσπερῆς, Σ 13+Α 538=551.—Φιλότης Ἑλλάς, Α 544.—Δημ. Γ. Καραολάνης, Σ 143+Α 396=539.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Μέλλον Θριαμβευτῆς, Σ 52+Α 476=528.

—Γενναῖο Στενημαχιστῆς, Σ 26+Α 476=502.—Ἰοῖς, Σ 208+Α 293=501.—Μεσοηρικὴ Ἀκτῆ, Σ 52+Α 441=493.—Σύλλογος «Υπεροχὴ», Σ 65+Α 416=481.—Ἰδαίος Ζεὺς, Σ 13+Α 463=476.—Ἀναταμάχτης Στρατηλάτης, Α 450.—Σύλλογος «Ἀνικητῶν», Σ 182+Α 265=447.—Αὐτόνομος Ἡσῶς, Α 441.—Ἐκπονητῆς τῆς Ἐπιτάφου, Σ 78+Α 359=437.—Κένειον Ἄσμα, Σ 104+Α 323=427.—Ἐθνικὸς Ὑμνος, Σ 52+Α 347=399.—Γεώργιος Μ. Βαλαρῆς Α 395.—Ἐρως τῆς Πατρίδος, Α 392.—Ἀστὴρ τοῦ Βέγα, Σ 52+Α 331=383.—Περακτικόν, Σ 299+Α 62=361.—Δὸν Κιζώνης, Σ 78+Α 282=360.—Ζήτω ἡ Διάπλασις, Σ 117+Α 242=359.—Μία Τριετία, Σ 156+Α 195=351.—Στενημαχιστῆς, Σ 91+Α 256=347.—Ἑλληνικὸ Χῶμα, Σ 26+Α 272=298.—Ἀειδαίς, Α 292.—Ἀχιλ. Κ. Αἰμυλιανίδης, Σ 286.—Δοξαμῆνο Κρητικὸπούλο, Σ 26+Α 260=286.—Σκλαβωμένη Πόλι, Α 265.

ΕΠΑΙΝΟΣ

Ἀνδρειωμένους Κορυφαῖος, Α 259.—Φιλελευθέρω Ἑλληρῆς, Α 258.—Γιάνκος, Σ 13+Α 223=236.—Παπάκι, Σ 26+Α 201=230.—Ἐθνικὸν Ἰδεώδες, Α 213.—Ζλάτ, Α 202.—Σεντενεμένους Ἡπειρώτης, Σ 13+Α 186=199.—Σκλαβωμένους Μικρασιάτης, Α 189.—Νικηφόρος Ἐδζωνος, Α 187.—Παναγ. Χ. Γεωργιάδης, Α 181.—Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας,

Α 179.—Κόρη τῶν Κυμάτων, Α 179.—Εὐφροσύνη Γ. Λαζοπούλου, Σ 104+Α 63=167.—Ἀπόλλων, Σ 52+Α 113=165.—Ἐλυσάβετ Α. Σακελλαρίδου, Σ 156.—Θεόδ. Β. Λόγγης, Σ 156.—Ἄσμα τῆς Ἀηδῶνης, Α 155.—Μυστηριώδης, Α 153.—Σύλλογος «Νίκη», Σ 78+Α 73=151.—Φασκαμάς, Σ 104+Α 42=146.—Ρευβόδης Σελίγη, Σ 104+Α 38=142.—Νικολ. Χρ. Βάχλος, Α 136.—Ἡσῶς Ἑλληνοπούα, Α 135.—Ἀρχιμήδης, Σ 126+Α 8=134.—Ἡσῶνικὴ Κρήτη, Σ 52+Α 82=132.—Νεοῖδα τοῦ Βοσπόρου, Σ 130.—Παναγιᾶς, Α 129.—Κυανοῦν Νέφος, Α 127.—Ναυτάκι τῆς Ἀήμιου, Α 125.—Ἀμαρῆς τῆς Παμβώτιδος, Σ 13+Α 110=123.—Ἰωάν. Α. Πολυχροινιάδης, Α 123.—Πόθος τῆς Πατρίδος, Σ 104+Α 16=120.—Μυσινή, Σ 104+Α 9=113.—Γ. Δ. Σμυρνιούνης, Σ 104.—Ἑλληνικὴ Ἀλληγ, Σ 104.—Ἀγγελικὴ Γ. Σουρέ, Σ 104.—Διον. Ν. Κωβελῆς, Σ 104.—Λουδοῦ Ν. Χαροδούβελι, Σ 104.—Αἰολικὴ Κηφάρα, Σ 104.—Τέλλος Ἄγρας, Σ 104.—Πλοίαρχος Νέμος, Σ 104.—Πικρία Θ. Ἀλεπουδέλη, Σ 104.—Φειδίας, Σ 104.—Γεώργ. Ε. Γεωργακόπουλος, Σ 104.—Ἀμύρη Καλαμών, Α 96.—Ὑμνος τῆς Ἐλευθερίας, Α 95.—Ὀνειροπόλος Κωνσταντινουπόλεως, Α 92.—Κεκοσμημένους Θηρανοῦς Α 91.—Ἀἴρα τοῦ Ἀυθρακικοῦ, Α 86.—Ξεπεσμένους Ἀρδός, Σ 78.—Ἡσῶς τῶν Ἀκουρεσάντων, Σ 78.—Μέγας Ναπολέων, Α 78.—Ἡσῶς τοῦ Σουλίου, Α 72.—Κωνσταντῶνος Κανάρης, Σ 52+Α 18=70.—Φιλελευθέρως Ἑλληρ, Α 70.—Κόκκινος Βράχος, Α 67.—Τριετὴ Σανθούλα, Σ 65.—Ὁ Νικητῆς, Σ 65.—Ἐνα Σαμωκόπουλο, Α 65.—Γεώργ. Γ. Γρέκοβιτς, Σ 26+Α 34=60.—Κῆμα τοῦ Ἰονίου, Α 66.—Κερκυραϊκὸν Διάβολο, Α 53.—Ὑμνίστης Ἀετός, Σ 52.—Γεώργ. Τσιγάντες, Σ 52.—Γλυκὸ Ὀνειρον, Σ 52.—Βικτωρία Μ. Τόκου, Σ 52.—Ἐθνεγία Γ. Κίτσου, Σ 52.—Ταγοῦλα Θ. Νάσινα, Σ 52.—Ἰωάν. Σπ. Γκάνιος, Σ 52.—Κόρη τοῦ Πολεμιστοῦ, Σ 52.—Ματωμένο Ἡλιοβασιλευμα, Σ 52.—Πέτρο Γ. Ἐξακουστός, Σ 52.—Ἀθ. Γ. Παπαγεωργίου, Σ 52.—Ἐθελίς Μακεδόν, Σ 52.—Ἀνδρ. Ν. Ἰγγλέσης, Σ 52.—Ἀνατέλλον Ἥλιος, Σ 52.—Ὀνειρωδῆς Ἑλλάς, Σ 52.—Ἀλεξ. Σ 52.—Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, Σ 52.—Γκραζιέλλα Σ 52.—Ἀκτῆ, Σ 52.—Φρεάντης Σ 52.—Μελαγγοῦλα, Σ 52.—Μυστηριώδης Ἀμαζόν, Σ 52.—Ναυτάκι τῶν Σπετσῶν Σ 52.—Δέσπω Ρομπότη, Σ 52.—Καὶ αἶμα, Σ 52.—Ματωμένη Ἀνατολή, Σ 22.—Ραμψιζόμ, Σ 52.—Φιλελευθέρω Κερκυραία, Σ 52.—Χρυσὴ Ἀκτῆ, Σ 52.—Α. Κ. Λατρώνης, Σ 52.—Ἑλένη Ἀρ. Πετρίδου Σ 52.—Δημ. Μαγολίδης Σ 52.—Μεγάλη Ἑλλάς, Σ 52.—Χάρις, Σ 52.—Ναυτάκι τῆς Καβάλλας, Σ 52.—Πρώτος Σοσιαλιστῆς, Σ 52.—Κυριακὴ Ἐθελία, Σ 52.—Τελεύσεια, Σ 55.—Χῶν τοῦ Μπριζανίου, Α 52.—Νεαρός Φιλόσοφος, Α 52.—Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες, Α 52.—Χρ. Θ. Ἡλιόπουλος, Α 50.—Νικ. Γ. Βουτσορίδης, Α 47.—Ἀσπασία Α. Πυλαγίου, Σ 43.—Ἐννεμὸς Ἀέων, Α 43.—Ἀντ. Ν. Παβέλλας, Α 43.—Ἀληξομῶνικο Διαβολάκι, Α 43.—Πόθος τοῦ Ἑλληρισμοῦ, Α 37.—Κυματίζοντα Κυανόλευκος, Α 36.—Ἐάνθος Κ. Λυσιώτης, Α 36.—Ἐδάγγελ. Παπανικολάου, Σ 26+Α 9=35.—Τελευταῖος Παλαιολόγος, Α 35.—Παῦλος Α. Γρέκ, Α 35.—Πρόμαχος τῆς Ἐλευθερίας, Α 35.—Ἀἴρα τῆς Σαπφούς, Α 32.—Κῆμα τῆς Κερκύρας, Α 32.—Γεώργ. Κασσανδρούς, Σ 26.—Ζακυνθινὸ Διαβολάκι, Σ 26.—Ἀβροκόμη Γ. Καρούση, Σ 26.—Ἐμ. Γ. Λαγανάκης, Σ 26.—Φοῖβος, Σ 26.—Ἀπομόρφωτος Ἀντίβας, Σ 26.—Βασί-

λειος ὁ Βουλγαροτόνος, Σ 26.—Ἐργατῆς. Σ 26.—Ἡσῶς τοῦ 1913, Α 18.—Δημ. Μπερδέσης, Α 16.—Ἀφροκίος Ἀέων, Α 16.—Ἑλληρ Ὀνειροπόλος, Α 16.—Ἀνοικτόκαρδος, Α 15.—Υπερασπιστῆς τῆς Ἐλευθερίας, Σ 13.—Κωνστ. Γ. Ραχινιάς, Σ 13.—Γεώργ. Εὐθ. Λαχανιάς, Α 10.—Διάτρητος Κυανόλευκος, Α 10.

ΟΙ ΜΗ ΦΡΟΝΤΙΣΑΝΤΕΣ ΝΑ ΕΞΟΦΛΗΣΟΥΝ

ἐγκρίτως τοὺς σχετικούς πρὸς τὸν παρόντα Διαγωνισμὸν πρακτορικῶς τῶν λογαριασμοῦ, δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τ' Ἀποτελέσματα, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ Ξεσπάσματος. Παρέχεται ὁμως εἰς αὐτοὺς προθεσμία μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1916. Καὶ ὅσοι μὲν ἐξοφλήσαν ἕως τότε, θὰ συμπεριληφθῶν εἰς τὸ Παράρτημα τῶν Ἀποτελεσμάτων τοῦ 16ου Διαγωνισμοῦ Ξεσπάσματος, τὸ ὅποῖον θὰ δημοσιευθῆ εἰς ἕν τῶν φύλλον τοῦ Φεβρουαρίου. Ὅσοι δὲ θὰ καθυστεροῦν καὶ μετὰ τὴν ἄνω προθεσμίαν, θὰ συμπεριληφθῶν ἀμελετικῶς εἰς τὸν ΜΑΥΡΟΝ ΠΙΝΑΚΑ τῶν Καταχρωσθέντων τὴν ἔμπροσθεν τῆς Διαπλάσεως, ὁ ὁποῖος θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ ἴδιον φύλλον.—Ἐπίσης καὶ οἱ καθυστεροῦντες παλαιότερον ἔτων πρακτορικῶς λογαριασμοῦ, ἐὰν δὲν πληρώσαν μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, θὰ ὑποστοῦν τὴν ἰδίαν τιμωρίαν. τὴν ὅποیان ἐπιεικῶς μέχρι τοῦδε ἀνέβαλλα. Διότι τὸ νὰ καθυστεροῦν ζητήματα τῆς «Διαπλάσεως» εἰς τοιοῦτους καιροὺς, εἰς τοιαύτας δυσχερεῖας, εἶνε πραγματικῶς ἀσυνειδητὰ ἀξιοτιμωρητοῦ.

ΕΙΣ ΟΥΔΑΕΝΑ

ἀπαστολοῦν τὰ βιβλία τοῦ βραβείου του, ἐὰν δὲν ὄριση καὶ ζητήση αὐτὰ ὁ ἴδιος ὁ βραβευόμενος, ἐκλέγων κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προκηρῆξεως ἐκ τῶν δημοσιευόμενων εἰς τὸ 45ον καὶ 48ον φυλλάδιον (σελ. 364 καὶ 388) Τιμοκαταλόγον Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης καὶ ὑπολογίζων αὐτὰ μετὰ τὰς ἐκεῖ ἀναγραφόμενας τιμὰς καὶ ὄχι μετὰ τὰς τιμὰς τοῦ προνομίου.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ λαβόντες Α' καὶ Β' τάξεως Βραβεῖον

να στείλουν τὰς φωτογραφίας των διὰ τὸ δημοσιευσθῶν. Ὅσοι εἰχαν στείλη φωτογραφίαν των καὶ ἐδημοσιεύθη πρέπει νὰ στείλουν νέαν, ἢ ἄλλο ἀντίτυπον τῆς ἰδίας.

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

δημοσιεύονται νάντιπροσωπευθῶν εἰς τὸ Ξεσπάσματο διὰ μίαν μόνον ἑκάστος φωτογραφίας, εἴτε μόνον τοῦ Προέδρου, εἴτε, ἀντ' αὐτοῦ, ἐνδὲ μέλους τοῦ Συμβουλίου.

ΕΥΣΗΜΑ

ἀπενεμήθησαν εἰς ἑκάστον τῶν διαγωνισθέντων ἀναλόγως τῶν διατεθέντων ὑπ' αὐτοῦ φύλλον, ἧτοι ἐν [Ε] διὰ κάθε 25 φύλλα ἢ κλάσμα αὐτῶν. Τὰ εὔσημα τῶν Συλλόγων δὲν διανεμονται ἄννηκον εἰς τοὺς Συλλόγους. Μόνον τὰ εὔσημα τῶν ἄνευ ἐπωνυμίας Ὁμάδων, τῶν ἀποτελουμένων ἀπὸ δύο ἢ τρία τὸ πολὺ πρόσωπα, διανεμονται ἐξίσου μεταξὺ αὐτῶν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Από τὸ προσεχές φύλλον ἀρχίζει: Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

ΕΦΕΤΟΣ ΕΤΡΑΠΟΠΟΙΗΘΗ

Ἀπὸ τοῦς ἑπτὰ Τόμους Διαπλάσεως τῶν ἔτων 1899—1905, τῶν ὁποίων ἑκάστος τιμᾶται δραχμὰς 7, οἱ ἐγγραφεμένοι νέοι συνδρομηταὶ διὰ τὸ 1917 καθὼς καὶ οἱ ἀναγενοῦντες τὴν συνδρομὴν τῶν μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου ε. ἔ. τὸ βραδύτερον δικαιούται νόχορᾶσον:

Table with 2 columns: Title, Amount. Οἱ μὲν τριμήνιοι συνδρομηταὶ 1 τόμον, Οἱ δὲ ἑξάμηνοι 2 τόμους, Οἱ ἐννεαμήνιοι 3, Καὶ οἱ ἐτήσιοι 4

κατ' ἐκλογὴν των, ὁποῖους θέλουν, πληρώνοντες αὐτοὺς μόνον πρὸς δραχμ. 4 ἑκάστον ἄδειον, καὶ χρυσόδετον πρὸς δραχ. 7. Ἐπίσης ἀπὸ τοῦς 10 τόμους τῶν ἔτων 1906—1915, τῶν ὁποίων ἑκάστος τιμᾶται δραχμὰς 8, δικαιούται νόχορᾶσον οἱ ἄνω καὶ ὡς ἄνω, (οἱ τριμήνιοι ἀπὸ ἕνα, οἱ ἑξάμηνοι ἀπὸ δύο, κτλ. πληρώνοντες αὐτοὺς μόνον πρὸς δραχμὰς 4,50 ἑκάστον ἄδειον, καὶ χρυσόδετον πρὸς δραχμὰς 7,50.

Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμβάνοντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς, πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἑκάστου τόμου λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ, καὶ δρ. 1 οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Τὰ πρὸς τοῦτο διατιθέμενα ἀντίτυπα, εἶνε 50 ἔξ ἑκάστου τόμου, δηλ. τόμου ἐν ὄλῳ 850, τοὺς ὁποίους θ' ἀγοράσουν ὅσοι προλάβουν νὰ ἐπωφεληθῶν τοῦ Προνομίου, ὄχι μόνον ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐξαντληθῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Ἐυφρασίτου τῆν 24ην Νοεμβρίου 1916.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1916

Ὅσοι σκοπεῖον νὰ διατηρήσουν καὶ κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος τὸ ἴδιον ψευδώνυμον ποῦ εἶχαν ὡς τώρα, πρέπει νὰ τὸ ἀναγεώσουν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον. Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, τὰ μὴ ἀναγεωθέντα ψευδώνυμα τοῦ 1916, τῶν ὁποίων σήμερον ὡς γνωστόν, λήγει ἡ ἰσχὺς, δὲν ἀνήκουν εἰς τοὺς κατόχους των, ἀλλὰ εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρώτου ζητοῦντος.

Ψευδώνυμα πολιτικὰ καὶ κομματικὰ δὲν ἐγκρίνονται.

Ὅσοι ἐστειλαν ἤδη τοιαῦτα διὰ τὸ 1917, εἴτε νέα, εἴτε ἀναγεώσει, νὰ γνωρίζουν βεὶ δὲν θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὴν στήλην τῶν Ἐγκρίσεων. Καὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐκλέξουν ἄλλα.

Πρὸς ἀποφυγὴν χρονοτριβῆς, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν ψευδώνυμον, καλὸν εἶνε νὰ μὴ στείλουν πολλὰ τῆς ἀρεσκείας των—τρία τοῦλάχιστον, διὰ τὰ τοὺς ἐκλέγω τὸ καλλίτερον.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1916

Σήμερον τελειώνουν καὶ τὰ εὔσημα τοῦ 1916. Κατὰ τὸν Ὁδηγόν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθῶν διὰ τὸ ἔξομα, πρέπει νὰ μὴ στείλουν, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον, λεπτομερῆς Σημείωσιν ὀλων τῶν ἔξομα ποῦ ἐπῆραν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἧτοι ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1915 μέχρι σήμερον. Ὅποιοι δὲν μὴ στείλη τοιαύτην σημεῖωσιν, δὲν θὰναφερθῆ εἰς τ' Ἀποτελέσματα. Ἡ σημεῖωσις πρέπει νὰ εἶνε γραμμὴν καθαρά εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, νάναφέρη λεπτομερῶς ἐκάστη ἀπονομὴν Ἐδσῆμων (εἶδος καὶ ἀριθμὸν Διαγωνισμοῦ, ψευδώνυμον διαγωνιζόμενου, ἀριθμὸν Ἐδσῆμων, ἀριθμὸν φυλλάδιου κτλ.) καὶ νὰ ἔχη εἰς τὸ τέλος τὸ ὄνομα ἄριστου τῶν Ἐδσῆμων.

Θὰ μὲ διευκολύνουν πολλὸ εἰς τὴν ἐξελεγειν τῶν Σημειώσεων καὶ τὴν ἀπονομὴν τῶν Βρα-

βείων, ὅσοι θὰ ἔχουν τὴν καλωσύνην νὰ μὴ στείλουν χωριστὰ καὶ Γενικὴν Στατιστικὴν τῶν Ἐδσῆμων τοῦ 1916.

Ἐριστῶ τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν δύο τελευταίων φυλλάδιων. Εἶνε ἔλαι ἀπὸ συλλογὰς βραβευμένων, καὶ, ἀντιπροσφαιρῶς, οἱ ἐγγραφεμένοι νέοι συνδρομηταὶ διὰ τὸ 1917 καθὼς καὶ οἱ ἀναγενοῦντες τὴν συνδρομὴν τῶν μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου ε. ἔ. τὸ βραδύτερον δικαιούται νόχορᾶσον: Καὶ οἱ ἐτήσιοι 4

κατ' ἐκλογὴν των, ὁποῖους θέλουν, πληρώνοντες αὐτοὺς μόνον πρὸς δραχμ. 4 ἑκάστον ἄδειον, καὶ χρυσόδετον πρὸς δραχ. 7. Ἐπίσης ἀπὸ τοῦς 10 τόμους τῶν ἔτων 1906—1915, τῶν ὁποίων ἑκάστος τιμᾶται δραχμὰς 8, δικαιούται νόχορᾶσον οἱ ἄνω καὶ ὡς ἄνω, (οἱ τρι

Ζιλάντα.— ή Χάρις (0) με Χρυσό Παγώνι, Γλυκίαν 'Ελλάδα, Κρανήν Νίκη, Τρικυμίαν, Κάκιαν, Τρισημένην.

Η Διάπλασις άσπάζεται τού; φίλου; της: 'Ελληνοπούλαν (βραβεύον έστειλα) 'Ενδοξόν Γαλλίαν (εύχριστόν, έστειλ.) Γερμανόπαιδα (εις τό προσεγγέ; έπιζω να δημοσιεύσω τό ωραϊόν σα; ευχετήριον, διά τό όπόϊον εύχριστόν θερμώς;) Χάριν (άλλου; τόμους ζήτησε, τής Ι βραχυτής; διότι έδο έξ αυτών πού ζητεί; είνε των 2.50) Ζακυνθινά 'Ακρογάλι (έλαδα, εύχριστιώ) Τάκην Ρηγ. (εύχριστό πολύ διά τό ξεσπάθωμα; τό ψευδώνυμον Υ.Σ. δέν τό έχει άλλο;) Παναγ. Α. Σχ. (εύχριστό πολύ διά τās ενεργείας;) 'Αστέρια τής Δόξης (χαίρω διά τήν ανακαίνισιν και εύχομαι τά βέλτιστα) Φοίξον (σοú τό έστειλε τήν 17 Σεπτ.) 'Ανδρειωμένον Κουραμπιέν (φύλλα έστειλα; λύσαι; έλαδ.) Ακτίνα 'Ηλιου (βραβεύον έστειλα) 'Εγγλεζάκι (σήερα γράφω διά τά Έδσημα) Ζιλανάνι (βραβεύον έστειλα) Μυραήνην (έστειλα, εύχριστό) 'Ιοελλόν Κεφαλλονίην (έστειλα, εύχριστό) 'Εσμερόιδαν (διά τήν αγάπην μου μήν έχετε τήν παραμικράν άμφιβολίαν σύμπτωσι; κάποτε να μήν άπαντώ) 'Αστέρια τής Νίκης (έστειλα; όχι παράνομα!) 'Ελλάδα τής 'Ελλάδος (εύχριστό και διά τό νέον ξεσπάθωμα) Παύλον Γ'ωρέν. 'Ησρα τής Κλεισόδης, Κατωικάκι των Ψαρρών κτλ. κτλ.

Είς όσας έπιστολά; έλαβα μετά τήν 23ην Νοεμβρίου, διαπαντήσω εις τό προσεγγέ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια του 160ου Διαγωνισμού Αθγόστου-Νοεμβρίου.

Αί λύσεις δεκται μέχρι τής 16 'Ιανουαρίου.

659. Λεξιγραφος
'Ημιον άργατο, βασιλεύς
'Σ έλληνικά έδάφη
Τό σώμα μου άπέθανεν
'Ενδύξω και έτάφη.
'Αλλ' έζησε τό όνομα
Κι αυτό με μία μικρά προσθήκη
'Αθρου, και τόνου αλληγή,
Είς τήν πατρίδα γή
Χώρα δηλοϊ έλληνική,
Πού στεφανώνει ή νέκη!
'Εστάλη από τής Πλανήτιδος

660. Μεταγραμματισμός
Βγάζω ια και βάζω νι
'Αλλά δέν τό μεταβάλλω :
Νήσος είνε και αυτό,
Νήσος ήταν και τό άλλο.
'Εστάλη από τό Κωνσταντινουπολίτικο Διαβολάκι

661. Δημιώδες Δίγγραμμα
Σέντε-μέντε, οέντε-κούτε.
Και σάν βγή τό σέντε-μέντε,
Τι τό θέ; τό οέντε-κούτε;
'Εστάλη από τής Φιλελευθέρας 'Ελληνίδος

662. Πυραμίδ
+ Οι σκαυροί νήσος του Αιγαίου.
* + * = Θεός; άργατος.
* * + * * = Στρατηγός; 'Αθηναίος.
* * * + * * * = Νήσος του Αιγαίου.
* * * * + * * * * = Βασίλισσα τής 'Αγγλίας.
'Εστάλη από τής Ρεζεντάς

663. 'Επιγραφή
Θ Ι Κ Α
Ο Ε Α Κ
Ν Η Ι Γ
Τ Ι Θ Α
Ι Α Ο Ε Ν Α
Ζητείται ή άνώνυμος τής 'Επιγραφής τούτης.
'Εστάλη από του Τιάριου

664. Κρυπτογραφικόν
1 2 3 4 5 6 4 7 8 4 9 = Πόλι;.
2 1 5 4 9 = 'Ενδυμα.
3 7 1 2 4 5 = 'Ιτηνόν.
4 5 6 8 5 = 'Αντωνομία.
5 6 4 1 = Οικόδομημα.
6 8 6 4 5 = Αυτοκράτωρ.
7 8 2 1 = Νόμισμα.
8 5 6 4 5 = Μέρος; του πλοίου.
9 4 6 4 5 = Σμητόν του όρίζοντος.
'Εστάλη από τής Πατριδος των 'Ηρώων

665-669. Μαγικόν Γράμμα
Τή ανταλλαγή ενός; γράμματος; έκάστη; των κάτωθι λέξεων δι' ενός; άλλου; πάντοτε του αυτου; να σχηματισθούν άνευ αναγραμματισμού άλλαι τόσαι λέξεις;
όβλις, βάρος, λόκος, ζώνη, οάκος.
'Εστάλη από τό Τραγοΰδι τής Λευτεριάς

670. Ακροστιχίς
Μεγάλην έκτασιν υγράν τό πρώτον φανεράνει.
Τή; Γερμανίος ποτιμύον τό δεύτερον δηλώνει.
'Ενα Λατινόν ποιητήν τό τρίτον μου σημαίνει,
Νήσον εις τήν Μεσόγειον τό τέταρτον εμφαίνει.
Τά πρώτα τούτων γράμματα κατά σειράν άν θέσης
'Ενα θεόν Α γούπιον εύδύς άπατελέσης.
'Εστάλη από τής 'Ενδόξου Κωνολεούκου

671. Φωνηεντόλιπον
κνργ - ν - τ - καν,
φλ - ν - κρμσν.
'Εστάλη από Μίαν Τρελούλαν

672. Γρίφος
X X ::
X I X σ τ :: τι :: ι
X X :: ::
'Εστάλη από τής Αυτοκρατείας του Βυζαντίου
Τέλος του 160ου Διαγωνισμού
'Από τό προσεγγέ; αρχίζει νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικών 'Ασκήσεων του 38ου φύλλου
482. Σικελία (σύ, και, Λεία).—483. Σπόρος - Πόρος - ύρος.—484. Κόμος - Κόθος.
485. Α Υ Κ Ε Ι Ο Ν 486. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ
Υ Π Α Τ Ο Σ ΚΟΥΡΕΥΣ
Κ Α Λ Ο Σ ΝΟΜΟΣ
Ε Τ Ο Σ ΜΗΝ
Ι Ο Σ Σ
Ο Σ 487. Κάικ (ΚΑΙ Η Ν Καίνη).—488-492. Διά του Θ; θέρος, θρόνος, θύμα, πόθος, Θήρα.—493. ΑΜΑΛΙΑ - ΓΟΛΙΑΘ ('ΑΓ'αΘός; ΜΟνοτονία, 'ΑΛήθεια, ΠΙανη, 'ΙΑσιμος; 'Α-Θάντος;).—494. Φίλοι παιδείαν, αλήθειαν, οικονομίαν, εύσεσίαν.—495. Μάτην οσδέν ό Θεός και ή φύσις ποιεί. (Μάτι - νουδ έν 50ε - ώ; - και ύφ' ει; ει; π; - οί.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[15'-191]
Οστις πραγματικώς; αγαπή τήν Πιτριδα του, θέλει αποδώσει λευκήν τήν ψήφον του εις τόν ΕΡΩΤΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
[15'-196]
Παρακαλώ τούς όφελοντά; μοι τεράδια Μικρών Μυστικόν να τά άποστείλουν τό γρηγορώτερον. Γερμανόπαις
[15'-197]
Γυθειωτάκι, έλαβα τό τεράδιόν σου και σ' εύχριστό πολύ. Γερμανόπαις
[15'-198]
ΣΥΛΛΟΓΟΣ " ΝΙΚΗ "
'Απλοται τοί; άριστοίμοι; συνδρομηταί;; όστι ό πρό κειροϋ πάσας τās εργασίας του Σόλ-

λογο; έν Πειραιεί 'Νίκη, επακηγόισεν αυτός, προσελθόντων και άλλων μελών. Σκοπεϊ τήν διάδοσιν τής 'Διαπλάσεως; και συμμετοχήν εις τό δημοψήφισμα αυτό;. Συνδρομαί ώρίσθησαν; έτησία όρχ. 1.50, εξαμήνος 0,80, τρίμηνος 0,50. Διεύθυνσι; : 'Απόστολον 'Αδελόπουλου, 'Υψηλάντου 172, Πειραιά.

Ο Πρόεδρος Ο Γραμματεΐς
'Αστή τής Δόξης 'Ελλην του 21
[15'-199]

Ελιπίς τής 'Ελλάδος, δέγοται προτεινομένην έλληνογραφίαν ύπ' έμού και Κατωικακιού των Ψαρρών; 'Απάντησον μέσω; 'Διαπλάσεως;.—'Εθνική 'Αναγέννησις; εύχριστώ διά τήν άπαράμιλλον ύποστήριξιν, ώ; και πάντα τά μέλη Σουλόγου.

Λευτεριά στον; Σκλάβους
[15'-200]

Τραγοΰδι Λευτεριάς, 'Ερωσ τής Πατριδος; ζητώ διευθύνσεις; σας προς σύμφερον σας.—Διεύθυνσι; : Βασιλειον Γ. Διαμαντόπουλου, γυμνασιόπαιδα, Τρίπολιν.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ "ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ."

Εί; τās; χριστίμοι; αυτός; διά τήν Λατρευτήν 'Ε Πατρίδα στιγμά;; ά; σημάζωμεν πρώτοι; ήμείς; οί 'Ελληνοπαίδη;; οί Μέλλοντες Στρατιώται; οί Νικηταί τής Αύριον; τό Πανελλήνιον 'Εγερτήριον; τής 'Εθνικής 'Ενότητος;. 'Ανεξαρτήτως; πολιτικόν φρονημάτων; ά; έχωμεν όλοι; ώ; 'Ευγενές 'Ιδεώδες; τήν 'Ανάστασιν του 'Εθνους; και τήν 'Απελευθέρωσιν των 'Υποδουλων;. Ποτέ ά; μη μά; εγκαταλείπη ή πέποιθησι; ότι

Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΖΗΣΗ !
'Εν τό σύθημά; μας;
ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΑ ΕΛΛΑΣ !
[15'-202]

Τφ έορτάζοντι Κεκρυμμένω Θησαυρῷ εδχομαι όλοψύχως; έτη πολλά; εύτυχίαν πληρη και εκπλήρωσιν όλων των εύγενών και 'Ιδνικων πόθων του. 'Αστή του Βέγα

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
όσων αι λύσεις; άδιακρίτως; φυλλάδιον έλήφθησαν από 16-22 Νοεμβρίου

ΑΘΗΝΩΝ; Γερμανόπαις, 'Ερμα Μπάουμαν, Κλάρα Μπάουμαν, 'Εριέττα Μπάουμαν, 'Αλ. Φοίντεμαν, 'Ερ. Χάρμαν, Χ. Χριστιάνσεν, Γκ. 'Ολσεν, Α Στοικίνγκερ, Κ. Χέλμεροντιγκ, 'Ιουλία Σλίμαν, Π. Ρόζενφελντ, Μ. Μαϊντλερ, Ν. Μέλερ, Ε. Χύβνερ, Γ. Μέντσερ, Π. Γκάσσεν, 'Ερ. Κνόλλμπεργ, Π. 'Ερεντσάουτ, Π. Βαλλόερ, 'Ι. Γιούκμαν, Πάνος Β. Ζηρίνης, Ι. Γ. Χονδουγιάννης, Θεόδ. Γ. Γιαννουλόπουλος, 'Ελένη Χ. Σπηλιοπούλου, 'Ιωάννα Θ. Μπάρα, Θ. Α. Μπαζάνης, Βιοργνία Ε. Διακάκη, Παναγ. Ν. Καρούτσος, 'Αλ. Γ. Τσάτσος, Ι. Π. Ρ.
ΒΟΛΟΥ; 'Ανθρ. Σ. Καψουράκης,
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗΣ; 'Ιω. 'Ιωακειμίδης.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ; Α. Αεϋ, Κ. Χρηστοβασιλης
ΚΑΛΑΜΩΝ; Κ. Καπετανάκης
ΚΥΜΗΣ; Καλ. Παπαϊωάννου
ΛΑΥΡΕΙΟΥ; Ν. Φ. Ρουβινέτης, Κατίνα Α. Γκίνη, 'Ανθρ. Ι. Γεννηματάς, Φιλόπατρις 'Ελληνίς.
ΠΑΤΡΩΝ; Αελός Π. Νικολόπουλος
ΠΕΙΡΑΙΩΣ; Γ. Ε. Παπαός, Στ. Π. Παπαός, Θωμάς Ι. Πολίτης, Κατίνα Δ. Μπίστη, Μόσχα Δ. Μπίστη.
ΣΥΡΟΥ; Α. Α. Κοής.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ; Χρόσ. Α. 'Αναγνωστόπουλος.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ; Τ. Π. Θεοφρονιάτης

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

'Όλων των άνωτέρω τά όνύματα έτέθησαν εις τήν Κληρωτίδα και εκληρωθήσαν οί έξής δύο;
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Α. ΜΠΙΖΑΚΗΣ έν 'Αθήναι; και
ΝΑΠΟΛΕΩΝ Φ. ΡΟΥΒΙΝΕΤΗΣ έν Λαυρείω οί όποιοι ένεγράφησαν διά τρεις μήνας από 1ης Δεκεμβρίου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Τύποι; ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ—'Εδριπίδων 3 'Αθήναι.